SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 6. julija 2010 *

V zadevi T-411/07,

**Aer Lingus Group plc** s sedežem v Dublinu (Irska), ki so jo sprva zastopali A. Burnside, solicitor, B. van de Walle de Ghelcke in T. Snels, odvetnika, nato A. Burnside in B. van de Walle de Ghelcke,

tožeča stranka,

proti

**Evropski komisiji**, ki jo zastopajo X. Lewis, É. Gippini Fournier in S. Noë, zastopniki,

tožena stranka,

* Jezik postopka: angleščina.

ob intervenciji

**Ryanair Holdings plc** s sedežem v Dublinu (Irska), ki jo zastopajo J. Swift, QC, V. Power, A. McCarthy, D. Hull, solicitors, in G. Berrisch, odvetnik,

intervenientka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2007) 4600 z dne 11. oktobra 2007, s katero je Komisija zavrnila zahtevo tožeče stranke za uvedbo postopka na podlagi člena 8(4) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (UL L 24, str. 1), in sprejetje začasnih ukrepov na podlagi člena 8(5) te uredbe,

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi J. Azizi, predsednik, E. Cremona, sodnica, in S. Frimodt Nielsen (poročevalec), sodnik,

sodna tajnica: C. Kantza, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 7. julija 2009

izreka naslednjo

**Sodbo**

## Pravni okvir

1 V členu 3 Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (UL L 24, str. 1, v nadaljevanju: Uredba o združitvah), naslovljenem „Opredelitev koncentracije“, je določeno:

„1. Šteje se, da koncentracija nastane, kadar se trajno spremeni nadzor zaradi naslednjih dejavnikov:

(a) združitve dveh ali več predhodno neodvisnih podjetij ali delov podjetij, ali

(b) pridobitve neposrednega ali posrednega nadzora enega ali več drugih podjetij ali njihovih delov s strani ene ali več oseb, ki že nadzorujejo vsaj eno podjetje, ali s strani enega ali več podjetij, bodisi z nakupom vrednostnih papirjev ali premoženja bodisi s pogodbo ali kakor koli drugače.

2. Nadzor nastane s pravicami, pogodbami ali drugimi sredstvi, ki ločeno ali skupno in ob upoštevanju ustreznih dejstev ali predpisov omogočajo izvajanje odločilnega vpliva na podjetje, […]“

2 Člen 8 Uredbe o združitvah, naslovljen „Pooblastilo Komisije za odločanje“, v odstavku 4 določa:

„Kadar Komisija ugotovi, da je bila koncentracija:

(a) že izvedena in razglašena za nezdružljivo s skupnim trgom

[…]

lahko Komisija:

– od udeleženih podjetij zahteva prenehanje koncentracije, zlasti na način prenehanja združitve ali odsvojitve vseh pridobljenih deležev ali premoženja, tako da se ponovno vzpostavi stanje, ki je obstajalo pred izvedbo koncentracije; kadar stanja, ki je obstajalo pred izvedbo koncentracije, s prenehanjem

koncentracije ni mogoče vzpostaviti, lahko Komisija sprejme kateri koli drug primeren ukrep za čimprejšnjo vzpostavitev takšnega stanja,

– odredi kateri koli drug primeren ukrep za zagotovitev, da udeležena podjetja razpustijo koncentracijo ali sprejmejo druge ukrepe za vzpostavitev prejšnjega stanja, kakor je zahtevano v odločbi.

V primerih, ki spadajo v točko (a) prvega pododstavka, se lahko ukrepi iz tega pododstavka naložijo bodisi z odločbo iz odstavka 3 bodisi s posebno odločbo."

3 Člen 8(5) Uredbe o združitvah določa:

„Komisija lahko naloži ustrezne začasne ukrepe za ponovno vzpostavitev ali ohranjanje pogojev učinkovite konkurence, če je bila koncentracija:

[…]

c) že izvedena in razglašena za nezdružljivo s skupnim trgom."

4 Člen 21 Uredbe o združitvah, naslovljen „Uporaba uredbe in pristojnost“, v odstavku 3 določa:

„Nobena država članica ne uporabi svojega nacionalnega prava o konkurenci za katero koli koncentracijo z razsežnostmi Skupnosti.“

**Dejansko stanje spora**

*Stranki v sporu*

5 Tožeča stranka, Aer Lingus Group plc, je delniška družba irskega prava. Po privatizaciji, ki jo je irska vlada izvedla leta 2006, je država ohranila 25,35 % kapitala, 2. oktobra 2006 pa so bile delnice Aer Lingus Group uvrščene v borzno kotacijo. Aer Lingus Group je holdinška družba družbe Aer Lingus Ltd (v nadaljevanju skupaj: Aer Lingus), ki je letalska družba s sedežem na Irskem in ki zagotavlja redne lete z letališč ali na letališča v Dublinu, Corku in Shannonu.

6 Ryanair Holdings plc (v nadaljevanju: Ryanair) je družba, ki kotira na borzi in ki zagotavlja redne lete v 40 državah, vključno z leti med Irsko in drugimi evropskimi državami.

*Ponudba za nakup družbe Aer Lingus, ki jo je dala družba Ryanair, in udeležba v kapitalu*

7 Družba Ryanair je 5. oktobra 2006, to je tri dni po začetku kotacije delnic družbe Aer Lingus, objavila javno ponudbo za odkup (JPO) vseh delnic družbe Aer Lingus. Ta ponudba je bila dana 23. oktobra 2006, rok za sprejem pa je bil najprej določen na 13. november 2006, potem pa ga je družba Ryanair podaljšala do 4. decembra 2006 in nato še enkrat do 22. decembra 2006.

8 Družba Ryanair je pred objavo namere za JPO na trgu že imela 16,03-odstotni delež družbe Aer Lingus. Tega je 5. oktobra povečala na 19,21 %. Malo zatem je pridobila dodatne delnice, tako da je do 28. novembra 2006 imela v lasti že 25,17 % delnic družbe Aer Lingus. Ta udeležba je ostala nespremenjena do avgusta 2007, ko je družba Ryanair kljub sprejetju odločbe Komisije Evropskih skupnosti z dne 27. junija 2007, navedene v točki 15 spodaj, pridobila dodatnih 4,3 % kapitalskih deležev družbe Aer Lingus in svoj delež povečala na 29,3 %.

*Presoja in prepoved priglašene koncentracije*

9 Načrt koncentracije, s katerim naj bi družba Ryanair v smislu člena 3(1)(b) Uredbe o združitvah z JPO pridobila nadzor nad družbo Aer Lingus, je bil 30. oktobra 2006 v skladu s členom 4 iste uredbe sporočen Komisiji (v nadaljevanju: priglašena koncentracija ali koncentracija).

10 Družba Ryanair je z dopisom z dne 19. decembra 2006 sporočila Komisiji, da so njene pridobitve delnic del njenega načrta o prevzemu družbe Aer Lingus.

11 Komisija je z odločbo z dne 20. decembra 2006 ugotovila, da obstaja resen dvom glede združljivosti priglašene koncentracije s skupnim trgom, in je zato uvedla postopek temeljitega preizkusa v skladu s členom 6(1)(c) Uredbe o združitvah. Koncentracija je v točki 7 te odločbe opisana tako:

„Ker je družba Ryanair prvih 19 % kapitala družbe Aer Lingus pridobila manj kot deset dni pred svojo JPO in dodatnih 6 % kmalu zatem, je celotni postopek, ki ga sestavlja pridobitev delnic pred objavo javne ponudbe in po njej ter objava JPO, ena koncentracija v smislu člena 3 Uredbe o združitvah."

12 Začetek postopka temeljitega preizkusa je povzročil razveljavitev JPO družbe Ryanair do končne odločbe v tej zadevi. Irska zakonodaja namreč določa, da se JPO, ki so podrejene nadzoru Komisije, razveljavijo, kadar ta začne postopek, določen v členu 6(1)(c) Uredbe o združitvah. Generalni direktor družbe Ryanair je v sporočilu za javnost z dne 20. decembra 2006 navedel:

„Družba Ryanair potrjuje svojo namero za prevzem družbe Aer Lingus in bo nadaljevala ta postopek, ki bo – po našem mnenju – pomenil uspešen konec faze II preizkusa."

13 Komisija je na družbo Ryanair 3. aprila 2007 v skladu s členom 18 Uredbe o združitvah naslovila obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah. Točka 7 tega obvestila opisuje priglašeno koncentracijo enako, kot jo opisuje odločba o začetku postopka temeljitega preizkusa.

14 Družba Ryanair je v odgovoru na obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah z dne 17. aprila 2007 obvestila Komisijo, da do konca postopka temeljitega preizkusa ne namerava izvrševati svojih glasovalnih pravic, povezanih z delnicami družbe Aer Lingus, saj ji te delnice v nobenem primeru ne omogočajo nadzora nad družbo Aer Lingus.

15 Komisija je 27. junija 2007 na podlagi člena 8(3) Uredbe o združitvah navedla, da priglašena koncentracija ni združljiva s skupnim trgom (odločba C(2007) 3104, zadeva COMP/M.4439 – Ryanair/Aer Lingus, v nadaljevanju: odločba Ryanair). Ta odločba je predmet v zadevi Ryanair proti Komisiji, T-342/07, v kateri družba Aer Lingus intervenira v podporo Komisiji.

16 V točki 12 obrazložitve odločbe Ryanair je navedeno:

„Ker je družba Ryanair pridobila prvih 19 % osnovnega kapitala družbe Aer Lingus deset dni pred objavo JPO in dodatnih 6 % kmalu zatem, in ob upoštevanju razlage družbe Ryanair v zvezi z gospodarskim ciljem, ki ga je želela doseči, ko je izvedla ta postopek, je celotni postopek, ki ga sestavlja pridobitev delnic pred objavo javne ponudbe in po njej ter objava JPO, ena koncentracija v smislu člena 3 Uredbe o združitvah.“

*Korespondenca med družbo Aer Lingus in Komisijo med postopkom presoje koncentracije*

17 Med postopkom presoje koncentracije je družba Aer Lingus Komisiji predstavila številna stališča v zvezi s kapitalskim deležem družbe Ryanair v njenem kapitalu.

18 Družba Aer Lingus je že med postopkom predhodne presoje Komisiji predlagala, naj kapitalski delež družbe Ryanair in njeno JPO obravnava kot eno koncentracijo. Po odločbi o začetku temeljitega preizkusa, med katerim je Komisija štela, da ta elementa tvorita eno koncentracijo, je družba Aer Lingus Komisiji z dopisom z dne 25. januarja 2007 in nato z dopisom z dne 7. junija 2007 predlagala, naj družbi Ryanair naloži odsvojitev njenega deleža v kapitalu te družbe in sprejme začasne ukrepe v skladu s členom 8(4) in (5) Uredbe o združitvah. Če bi Komisija ugotovila, da nima pooblastila, da ravna na podlagi teh določb, ji je družba Aer Lingus predlagala, naj ugotovi, da nacionalni organi, pristojni za konkurenco, na podlagi člena 21(3) Uredbe o združitvah glede teh kapitalskih deležev lahko izvajajo svoje pristojnosti.

19 Generalni direktorat Komisije (GD) za konkurenco je 27. junija 2007, to je na dan sprejetja odločbe Ryanair, pisal družbi Aer Lingus, da bi jo obvestil, da njegove službe niso pristojne, da bi družbi Ryanair naložile odsvojitev njenega manjšinskega kapitalskega deleža ali da bi sprejele druge ukrepe za vzpostavitev stanja pred izvedbo koncentracije v skladu s členom 8(4) in (5) Uredbe o združitvah. GD za konkurenco je dodal, da to stališče ne izključuje pristojnosti držav članic za morebitno uporabo njihovega konkurenčnega prava pri pridobitvi manjšinskega kapitalskega deleža družbe Ryanair v družbi Aer Lingus.

*Korespondenca med družbo Aer Lingus in Komisijo po sprejetju odločbe Ryanair, povabilo za ravnanje na podlagi člena 232 ES in izpodbijana odločba*

20 Odločba Ryanair, ki prepoveduje izvedbo koncentracije Ryanair/Aer Lingus, ne vsebuje nobenega ukrepa, ki se nanaša na 25,17-odstotni kapitalski delež družbe Ryanair v kapitalu družbe Aer Lingus.

21 Družba Aer Lingus je 12. julija 2007 na Komisijo, na Irish Competition Authority (irski organ, pristojen za konkurenco), na Office for Fair Trading (organ Združenega kraljestva za pošteno trgovanje) in na Bundeskartellamt (nemški zvezni organ, pristojen za konkurenco) naslovila memorandum, v katerem jih je zaprosila, naj sprejmejo skupno stališče v zvezi z organom, pristojnim za ta kapitalski delež. Po mnenju tožeče stranke je bil ta memorandum naslovljen na Office for Fair Trading in na Bundeskartellamt zato, ker lahko na podlagi nacionalnih določb o nadzoru koncentracij ukrepata v zvezi z manjšinskimi deleži, na Irish Competition Authority pa zato, ker sta zadevni družbi irski in ker potrošniki, ki jih koncentracija najbolj prizadeva, prebivajo na Irskem.

22 Službe Komisije so v dopisu z dne 3. avgusta 2007 ohranile svoje stališče, da niso pristojne za to, da družbi Ryanair naložijo, da odsvoji svoje kapitalski delež, kar pa državam članicam ne preprečuje, da uporabijo svojo konkurenčno zakonodajo.

23 Družba Aer Lingus je 17. avgusta 2007 članici Komisije, pristojni za konkurenco, predlagala, naj Komisija ravna na podlagi člena 232 ES in začne postopek na podlagi

člena 8(4) Uredbe o združitvah ter sprejme začasne ukrepe na podlagi člena 8(5) te uredbe ali naj uradno izjavi, da nima pooblastila za sprejetje takih ukrepov. Družba Aer Lingus je poleg tega zahtevala, naj Komisija v zvezi s 25,17-odstotnim kapitalskim deležem družbe Ryanair v njenem kapitalu izrecno sprejme stališče glede razlage člena 21 Uredbe o združitvah.

24 Družba Aer Lingus je 11. oktobra 2007 prejela odgovor (v nadaljevanju: izpodbijana odločba).

25 Komisija po eni strani zavrača predlog družbe Aer Lingus za začetek postopka proti družbi Ryanair na podlagi člena 8(4) Uredbe o združitvah. Najprej je spomnila, da je iz člena 3(1) in (2) Uredbe o združitvah razvidno, da koncentracija ne nastane, dokler eno podjetje ne pridobi nadzora nad drugim, to je možnosti izvajanja odločilnega vpliva nad njim (točka 8 izpodbijane odločbe). Komisija prav tako poudarja, da iz člena 8(4) te uredbe izhaja, da če ugotovi, da je koncentracija že nastala, in če jo razglasi za nezdružljivo s skupnim trgom, lahko od zadevnih podjetij zahteva, da prekinejo koncentracijo, še posebej z odsvojitvijo vseh delnic ali pridobljenih aktiv, da se vzpostavi položaj pred nastankom koncentracije. Komisija tudi opozarja, da lahko naloži vse druge primerne ukrepe za to, da zadevna podjetja prekinejo koncentracijo ali da sprejmejo ukrepe za vzpostavitev položaja pred nastankom koncentracije (točka 9).

26 Komisija je nato te določbe v obravnavanem primeru uporabila za ugotovitev v točkah 10 in 11 izpodbijane odločbe, da priglašena koncentracija ni bila izvedena in da izpodbijani kapitalski deleži družbi Ryanair ne zagotavljajo nadzora nad družbo Aer Lingus. V teh točkah je navedeno:

„10. Komisija meni, da koncentracija, ki je predmet presoje v tem primeru, ni bila izvedena. Družba Ryanair ni pridobila nadzora nad družbo Aer Lingus, odločba [Ryanair] pa izključuje, da bi to lahko storila pozneje v okviru priglašene koncentracije. Postopkov, opravljenih med postopkom pri Komisiji, torej ni mogoče šteti za del nastale koncentracije.

11. V zvezi s tem je treba poudariti, da manjšinski 25,17-odstotni kapitalski delež družbi Ryanair ne zagotavlja dejanskega ali pravnega nadzora nad družbo Aer Lingus v smislu člena 3(2) Uredbe o združitvah. Čeprav manjšinski kapitalski delež v nekaterih položajih lahko vodi v izvajanje nadzora, Komisija v tem primeru ne razpolaga z nobenim podatkom o takšnih okoliščinah. V skladu z informacijami, s katerimi razpolaga Komisija, so pravice družbe Ryanair kot manjšinskega delničarja (še zlasti pravica do nasprotovanja tako imenovanim ‚posebnim resolucijam' v skladu z irsko zakonodajo o gospodarskih družbah) povezane izključno s pravicami varstva manjšinskih delničarjev. Vendar pa te pravice ne zagotavljajo nadzora v smislu člena 3(2) Uredbe o združitvah. Poleg tega se zdi, da družba Aer Lingus sama ne navaja, da bi tak manjšinski delež lahko vodil v nadzor družbe Ryanair nad družbo Aer Lingus, niti ni Komisiji poslala dokazov o takem nadzoru."

27 Poleg tega Komisija v točkah 12 in 13 izpodbijane odločbe izpodbija analizo družbe Aer Lingus, v skladu s katero manjšinski kapitalski delež družbe Ryanair v njenem kapitalu predstavlja delno izvedbo koncentracije, ki jo je Komisija razglasila za

nezdružljivo s skupnim trgom in ki bi jo bilo treba prenehati v skladu s členom 8(4) Uredbe o združitvah.

„12. Predlagano razlago pridobitve manjšinskega deleža kot ‚delno izvedbo', zajeto s členom 8(4) Uredbe ES o združitvah, je težko uskladiti z besedilom te določbe, ki jasno napotuje na koncentracijo, ‚ki je bila že izvedena'. Ker glavni element koncentracije v smislu Uredbe o združitvah, v tem primeru pridobitev nadzora, manjka, v obravnavanem primeru ni mogoče govoriti o koncentraciji, ‚ki je bila že izvedena', in od strank torej ni mogoče zahtevati, naj ‚koncentracijo prenehajo'. Pristojnost Komisije je omejena na položaje, v katerih ima pridobitelj nadzor nad svojo ciljno skupino. Namen odločb, izdanih na podlagi člena 8(4) Uredbe o združitvah, je odprava negativnih vplivov na konkurenco, ki bi bili lahko posledica izvedbe koncentracije, kot je določena v členu 3 te uredbe. V obravnavanem primeru taki vplivi ne morejo nastati, saj družba Ryanair v okviru predvidene koncentracije ni pridobila in ne more pridobiti nadzora nad družbo Aer Lingus.

13. V zvezi s tem se položaj v tej zadevi jasno razlikuje od položaja v prejšnjih zadevah, v katerih je bil uporabljen člen 8(4) Uredbe o združitvah, kot je zadeva Tetra Laval/Sidel ali zadeva Schneider/Legrand, v katerih je bila JPO že v celoti izvedena in v katerih je pridobitelj prevzel nadzor nad ciljno skupino."

28 Ker člen 8(5) Uredbe o združitvah za opredelitev položaja, v katerem Komisija lahko ravna, uporablja isti izraz kot člen 8(4), in ob upoštevanju dejstva, da v obravnavanem primeru koncentracija ni bila izvedena, Komisija iz istih razlogov zavrača predlog

družbe Aer Lingus za sprejetje začasnih ukrepov na podlagi člena 8(5) navedene uredbe (točke od 15 do 17 izpodbijane odločbe).

29 Komisija po drugi strani v zvezi s predlogom za razlago člena 21 Uredbe o združitvah glede 25,17-odstotnega kapitalskega deleža družbe Ryanair v kapitalu družbe Aer Lingus navaja, da odstavek 3 te določbe nalaga obveznost le državam članicam, Komisiji pa ne podeljuje posebnih pravic ali pristojnosti. Komisija zato meni, da ne more podati pravno zavezujoče razlage določbe, naslovljene na države članice, in ne more odgovoriti na predlog za razlago, ki ga je dala družba Aer Lingus (točke od 20 do 25 in 26, zadnji stavek, izpodbijane odločbe).

30 Komisija prav tako navaja, da kadar država članica ne spoštuje člena 21(3) Uredbe o združitvah, lahko zoper to državo na podlagi člena 226 ES začne postopek zaradi kršitve (točka 21 izpodbijane odločbe). Zato bi družba Aer Lingus, če bi menila, da bi nacionalni organ, pristojen za konkurenco, v zvezi z manjšinskim kapitalskim deležem družbe Ryanair moral delovati na podlagi nacionalne konkurenčne zakonodaje, zadevo lahko predložila temu organu in/ali pristojnemu nacionalnemu sodišču. Če bi nacionalno sodišče menilo, da je za izdajo sodbe potrebna razlaga člena 21(3), bi torej lahko predlagalo Sodišču, naj na podlagi člena 234 ES sprejme predhodno odločbo o razlagi te določbe in zagotovi enotno razlago izpodbijanega prava Skupnosti (točka 23 izpodbijane odločbe).

**Postopek in predlogi strank**

31 Tožeča stranka je 19. novembra 2007 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča v skladu s členom 230, četrti odstavek, ES vložila tožbo za razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe.

32 Tožeča stranka je z ločeno vlogo istega dne v skladu s členom 234 ES vložila še predlog za izdajo odredbe o sprejetju začasnih ukrepov in predlog za odložitev izvršitve izpodbijane odločbe.

33 Predsednik Splošnega sodišča je s sklepom z dne 18. marca 2008 v zadevi Aer Lingus Group proti Komisiji (T-411/07 R, ZOdl., str. II-411) zavrnil predlog za sprejetje začasnih ukrepov in za odložitev izvršitve.

34 Z ločeno vlogo, ki je bila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložena 19. novembra 2007, je tožeča stranka na podlagi člena 76a Poslovnika Splošnega sodišča hkrati predlagala obravnavo po hitrem postopku. Komisija je z dopisom z dne 5. decembra 2007 predstavila svoja stališča v zvezi s tem predlogom.

35 Splošno sodišče (tretji senat) je z odločbo z dne 11. decembra 2007 zavrnilo predlog za hitri postopek.

36 Predsednik tretjega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 23. maja 2008 družbi Ryanair dovolil intervencijo v sporu v podporo predlogom Komisije.

37 Družba Ryanair je v sporočilu, ki ga je sodno tajništvo Splošnega sodišča po telefaksu prejelo 4. avgusta 2008, navedla, da meni, da so stališča, ki jih je Komisija predstavila v pisnih vlogah, zadostna, zato sama ne bo vložila intervencijske vloge. To sporočilo vsebuje njene ugotovitve v zvezi sporom.

38 Na podlagi poročila sodnika poročevalca se je Splošno sodišče (tretji senat) odločilo, da začne ustni postopek.

39 Stranki sta ustno podali navedbe in odgovorili na vprašanja Splošnega sodišča na obravnavi 7. julija 2009.

40 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– izpodbijano odločbo razglasi za nično;

– Komisiji naloži plačilo stroškov.

41 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne kot neutemeljeno v delu, v katerem se nanaša na njeno zavrnitev začetka postopka na podlagi člena 8(4) Uredbe o združitvah in sprejetja začasnih ukrepov na podlagi člena 8(5) iste uredbe;

– tožbo razglasi za nedopustno ali, podredno, jo zavrne kot neutemeljeno v delu, v katerem se nanaša na zavrnitev Komisije glede razlage člena 21(3) Uredbe o združitvah;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

42 Družba Ryanair Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov v zvezi z intervencijo.

## Pravo

43 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga: prvi se nanaša na kršitev člena 8(4) in (5) Uredbe o združitvah in drugi na kršitev člena 21(3) iste uredbe. Ker tožeča stranka drugi tožbeni razlog predstavlja tako, da ga tesno povezuje s prvim, je bilo na ustni obravnavi, na kateri je tožeča stranka navedla, da je drugi tožbeni razlog treba šteti za del prvega, potrjeno, da bo Splošno sodišče oba tožbena razloga obravnavalo skupaj.

*Trditve strank*

44 Glede prvega tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev člena 8(4) in (5) Uredbe o združitvah, tožeča stranka trdi, da je Komisija v izpodbijani odločbi kršila ti določbi s tem, da je po izdaji odločbe Ryanair, s katero je bila prepovedana izvedba predvidene koncentracije, ugotovila, da ni pristojna, da od družbe Ryanair zahteva, da odsvoji manjšinski delež v njenem kapitalu, in da sprejme ukrepe za vzpostavitev stanja pred koncentracijo ali začasne ukrepe.

45 Tožeča stranka najprej prereka trditev iz točke 12 izpodbijane odločbe, da „negativni vplivi [na konkurenco] ne morejo nastati, saj družba Ryanair v okviru predvidene koncentracije ni pridobila in ne more pridobiti nadzora nad družbo Aer Lingus“. Nasprotno, kapitalski delež družbe Ryanair je imel pomembne negativne vplive na konkurenco, in če Komisija v takih okoliščinah na podlagi člena 8(4) in (5) Uredbe

o združitvah ni bila pristojna, da te vplive odpravi, bi ta uredba in pristojnost Komisije za zagotavljanje „neizkrivljene konkurence“ vsebovali resno praznino.

46 Tožeča stranka trdi, da je za pomembne negativne vplive na konkurenco, ki izhajajo iz kapitalskega deleža družbe Ryanair v njenem kapitalu, značilno to: družba Ryanair naj bi svoje kapitalske deleže uporabila za pridobitev dostopa do zaupnega strateškega načrta in do njenih poslovnih skrivnosti; ovirala naj bi posebno resolucijo o povečanju njenega kapitala in zahtevala dve izredni zasedanji skupščine, da bi razveljavila njene strateške odločitve. Poleg tega naj bi družba Ryanair svoj položaj delničarja uporabila za pospeševanje kampanje proti njeni upravi in naj bi grozila njenim direktorjem s tožbami zaradi kršitve njihovih zakonitih dolžnosti v zvezi z njo. Ta dejstva naj bi slabila položaj družbe Aer Lingus kot učinkovitega konkurenta družbe Ryanair.

47 Z gospodarskega vidika taka vrsta manjšinskih kapitalskih deležev med konkurenti v položaju duopola pomembno izkrivlja konkurenco. Družba Ryanair naj bi si manj želela konkurirati družbi Aer Lingus, saj naj bi kot delničar želela ohraniti vrednost svojih kapitalskih deležev in zagotoviti, da je družba Aer Lingus dobičkonosna. Taki kapitalski deleži spreminjajo interese strank, saj spodbujajo poviševanje cen in tiho dogovarjanje, kar izkrivlja konkurenco. Zaradi kapitalskih deležev družbe Ryanair naj bi bili manjši tudi borzna in finančna privlačnost družbe Aer Lingus.

48 Trditev, ki jo izpodbija družba Aer Lingus, je prav tako v nasprotju s prejšnjo prakso Komisije, navedeno v Odločbi Komisije 2004/103/ES z dne 30. januarja 2002 o ukrepih za ponovno vzpostavitev učinkovite konkurence v skladu s členom 8(4) Uredbe Sveta (EGS) št. 4064/89 z dne 21. decembra 1989 o nadzoru koncentracij podjetij

(zadeva COMP/M.2416 – Tetra Laval/Sidel) (UL 2004, L 38, str. 1) (v nadaljevanju: odločba Tetra Laval), v kateri je Komisija menila, da družbi Tetra Laval ne bi smelo biti dovoljeno ohraniti kapitalskih deležev v družbi Sidel, in z Odločbo 2004/276/ES z dne 30. januarja 2002, ki od podjetij zahteva ločitev v skladu s členom 8(4) Uredbe Sveta (EGS) št. 4064/89 (zadeva COMP/M.2283 – Schneider/Legrand) (UL 2004, L 101, str. 134) (v nadaljevanju: odločba Schneider), v kateri je Komisija navedla, da kapitalski deleži družbe Schneider, ki znašajo manj kot 5 % kapitala družbe Legrand, nimajo negativnih vplivov na konkurenco. Tožeča stranka v zvezi s tem prereka tritev Komisije v točki 13 izpodbijane odločbe, da se položaj v tej zadevi razlikuje od položajev v zadevah Tetra Laval in Schneider, v katerih je bila JPO že v celoti izvedena, pridobitelj pa je pridobil nadzor nad ciljno skupino. To razlikovanje naj v zvezi s presojo navedbe iz točke 12 te odločbe, v skladu s katero „ob neobstoju nadzora" ni negativnih vplivov na konkurenco, ne bi bilo upoštevno. V zadevah Tetra Laval in Schneider je Komisija imela ravno nasprotno stališče, in sicer da bi manjšinski kapitalski delež, tudi če bi bili upoštevni kapitalski deleži zmanjšani na raven, ki ne omogoča izvajanja „nadzora", lahko imel za posledico nedopustno izkrivljanje konkurence. Poleg tega koncentracija v tem primeru ostane potencialna koncentracija. Ne bi bilo pomembno, če bi JPO bila ali postala neveljavna, saj je družba Ryanair ohranila in še vedno ohranja namero, da pridobi družbo Aer Lingus. Razlik med nacionalnimi pravnimi redi, uporabnimi za JPO, ni mogoče navajati v opravičilo za to, da en pridobitelj lahko ohrani manjšinski delež, medtem ko ga mora drugi odsvojiti. Vpliv na konkurenco bi bil v obeh primerih enak. V tej zadevi naj sprejetje odločbe Ryanair ne bi učinkovalo tako, da bi prikrajšalo Komisijo za njeno pristojnost presojanja izkrivljanja konkurence, ki bi po eni strani izhajalo iz koncentracije, ki jo je že prepovedala.

49 Tožeča stranka se prav tako sklicuje na prakso United Kingdom Competition Commission (komisija Združenega kraljestva za konkurenco), ki je oktobra 2007 začasno ugotovila, da če bi družba BSkyB pridobila 17,9 % delnic družbe ITV, bi to lahko

pomembno zmanjšalo konkurenco zaradi odprave rivalstva med tema družbama in zaradi možnosti družbe BSkyB, da neposredno vpliva na upravo družbe ITV.

50 Drugič, tožeča stranka trdi, da je treba člen 8(4) Uredbe o združitvah razlagati tako, da se uporablja za kapitalske deleže družbe Ryanair, pridobljene na podlagi prepovedane koncentracije. Enaka razlaga se *mutatis mutandis* uporablja za pristojnost Komisije, da sprejme začasne ukrepe v skladu s členom 8(5)(c) te uredbe.

51 Uredbo o združitvah je najprej treba razlagati teleološko. Sodišče in Splošno sodišče sta soočeni z izbiro med dvema mogočima razlagama uredbe navedli, da bi ožja razlaga Uredbi o združitvah odvzela učinek, medtem ko je širša razlaga skladna z besedilom uredbe, čeprav ni izrecno navedena. Razlaga člena 8(4) in (5) Uredbe o združitvah, ki jo je uporabila Komisija v izpodbijani odločbi, naj bi bila v nasprotju z njenim namenom, ki je zagotavljati sistem neizkrivljene konkurence v skladu s členom 3(g) ES. Pristop Komisije pa Unijo pri izkrivljanju konkurence, ki jo ustvarja manjšinski delež družbe Ryanair, pušča nemočno, čeprav so bili ti kapitalski deleži pridobljeni v okviru prepovedane koncentracije.

52 V zvezi s predlogom za uporabo člena 8(4) Uredbe o združitvah, ki zahteva koncentracijo, „ki je bila že izvedena“ in „ki je bila razglašena za nezdružljivo s skupnim trgom“, tožeča stranka poudarja, da je Komisija podala dobesedno razlago te določbe s tem, da je v točki 10 izpodbijane odločbe poudarila, da „koncentracija, ki se presoja v obravnavanem primeru, ni bila izvedena“ in da „transakcij, ki so bile opravljene

med postopkom Komisije, zato ni mogoče šteti za del izvedene koncentracije". Taka razlaga naj bi bila napačna, saj Komisija meni, da se „transakcije", ki jih je treba presojati v predloženem primeru, razlikujejo od koncentracije, ki se je presojala v točki 12 obrazložitve odločbe Ryanair (glej točko 16 zgoraj). Ta razlaga naj bi bila prav tako napačna zato, ker Komisija enači pojem „izvedena", naveden v členu 8(4)(a) Uredbe o združitvah, s „pridobljenim nadzorom" v smislu člena 3(2) te uredbe. Tožeči stranki se zdi očitno, da je bila koncentracija v predloženi zadevi že izvedena s transakcijami, ki so del prepovedane koncentracije in ki so družbi Ryanair omogočile pridobiti (in ohraniti) več kot 25 % kapitala družbe Aer Lingus. Dejstvo, da koncentracija ni bila v celoti izpeljana, ker jo je Komisija preprečila, ne pomeni, da koncentracija ni bila izvedena, čeprav le delno, s transakcijami, navedenimi v točki 12 odločbe Ryanair. V zvezi s tem naj bi bila trditev Komisije iz točke 12 izpodbijane odločbe, da koncept koncentracije, ki je „delno izvedena", ni podprt z besedilom člena 8(4), pravilna, vendar neuporabna, saj besedilo te določbe ne omogoča popolne izvedbe v smislu pridobitve nadzora. Po mnenju tožeče stranke vodilno načelo člena 8(4) Uredbe o združitvah ni pridobitev nadzora, ampak potreba po vzpostavitvi statusa *quo ante* s tem, da razveljavlja transakcije, ki so del prepovedane koncentracije.

53 S skladnim pristopom k pojmu „izvedba" bi se prav tako presodil pomen tega pojma glede na člen 7(1) Uredbe o združitvah, v katerem je navedeno, da koncentracije z razsežnostmi Skupnosti ni mogoče „izvesti" bodisi pred priglasitvijo bodisi do takrat, ko je bila razglašena za združljivo s skupnim trgom. Na podlagi presoje Komisije v zvezi s tem je mogoče ugotoviti, da Komisija meni, da taka določba lahko pomeni oviro za delne izvedbe, vključno s transakcijami, ki vodijo v prenos nadzora. Komisija je v obravnavanem primeru od družbe Ryanair dobila potrdilo, da ne bo izvajala glasovalnih pravic, povezanih z njenimi kapitalskimi deleži v kapitalu družbe Aer

Lingus, čeprav izvajanje teh pravic ni enako izvajanju nadzora. V tem primeru gre torej za izogibanje morebitnim negativnim vplivom na konkurenco.

54 Tožeča stranka prav tako trdi, da ima pojem „izvedba koncentracije“, naveden v členih 8(4) in (5) in 7 ne glede na presojo različnih jezikovnih različic Uredbe o združitvah lahko tri pomene: celotna izvedba koncentracije, delna izvedba celotne koncentracije ali celotna izvedba dela koncentracije. Taka nejasnost je bila poudarjena v obravnavanem primeru, v katerem je Komisija prepovedala koncentracijo, sestavljeno iz dveh delov (iz pridobitve delnic na trgu in iz JPO), od katerih je bil izveden le prvi.

55 V zvezi z drugim tožbenim razlogom, ki se nanaša na kršitev člena 21(3) Uredbe o združitvah, tožeča stranka trdi, da so napačne ugotovitve Komisije glede uporabe člena 8(4) in (5) te uredbe vodile v napačno razlago te določbe. Če je namreč za sprejetje ukrepov dezinvestiranja v zvezi s kapitalskimi deleži, ki jih ima v lasti družba Ryanair, res pristojna Komisija, potem naj nacionalni organi, pristojni za konkurenco, v skladu s členom 21(3) ne bi imeli nobenih takih pristojnosti. Tak pristop naj bi potrjevalo načelo „vse na enem mestu“. Če bi bil tak pristop pravilen, bi Komisija v izpodbijani odločbi s tem, da ni nedvoumno navedla, da ta določba ovira posredovanje nacionalnih organov, pristojnih za konkurenco, s čimer je pustila odprto možnost posredovanja teh organov, kršila člen 21(3) Uredbe o združitvah. Ta kršitev bi bila še toliko resnejša, če bi upoštevni nacionalni organi izdali nasprotno mnenje. Dosledna razlaga člena 8(4) in (5) iste uredbe naj bi izključevala vsakršno razlago člena 21(3), ki bi državam članicam preprečevala uporabo nacionalnega prava v zvezi s kapitalskimi deleži družbe Ryanair, ko bi bili taki deleži ločeni od JPO, in Komisiji odvzela pristojnost za presojo takih kapitalskih deležev v skladu s členom 8(4) Uredbe o združitvah.

Drugače bi kapitalski deleži družbe Ryanair uživali imuniteto pred sodnimi postopki tako v Evropski uniji kot v državah članicah.

56 Komisija prereka te trditve. Še posebej poudarja, da se Uredba o združitvah uporablja le za „koncentracije“, ki ustrezajo opredelitvi, določeni v členu 3 Uredbe o združitvah. V tem okviru naj pridobitev manjšinskih kapitalskih deležev, ki ne omogoča „nadzora“ kot takega, ne bi pomenila „koncentracije“ v smislu Uredbe o združitvah. Komisija prav tako navaja, da ji člen 21(3) ne podeljuje posebnih dolžnosti ali pristojnosti in da zato nima pristojnosti podati razlage tega člena, kadar je v skladu s členom 232 ES pozvana to storiti.

*Presoja Splošnega sodišča*

57 Družba Aer Lingus v svojem pozivu k ukrepanju v bistvu trdi, da so kapitalski deleži družbe Ryanair v njenem kapitalu, pridobljeni pred JPO ali po njej, delna izvedba koncentracije, ki jo je Komisija razglasila za nezdružljivo. Tako bi Komisija, zato da se ponovno vzpostavijo pogoji za učinkovito konkurenco, v skladu s členom 8(4) Uredbe o združitvah morala zahtevati odsvojitev vseh delnic, ki jih je pridobila družba Ryanair (glej točke 8, 23, 44 in naslednje zgoraj).

58 Komisija je ob ugotovitvi, da koncentracija, ki jo je priglasilo to podjetje, ni bila izvedena in da sporni kapitalski deleži družbi Ryanair ne omogočajo nadzora nad družbo Aer Lingus, v izpodbijani odločbi zavrnila predlog za začetek postopka proti družbi Ryanair na podlagi člena 8(4) Uredbe o združitvah. Komisija prav tako meni, da ob neobstoju izvedene koncentracije, kot jo določa Uredba o združitvah, razlaga tožeče stranke presega meje svojih pristojnosti (glej točke od 25 do 27 zgoraj).

59 Da bi se presodila zakonitost izpodbijane odločbe glede na pristojnosti, podeljene Komisiji, da od podjetja zahteva prenehanje koncentracije, še zlasti z odsvojitvijo vseh delnic, pridobljenih v drugem podjetju, je kot navezovalno okoliščino treba šteti upoštevni trenutek, kot ga določa člen 8(4) Uredbe o združitvah, ki določa „koncentracijo“, ki „je bila že izvedena“ in ki „je bila razglašena za nezdružljivo s skupnim trgom“ (glej točko 2 zgoraj).

60 Izpodbijana odločba je bila dejansko sprejeta takrat, ko je Komisija odločila, da je bila koncentracija, ki jo je priglasila družba Ryanair, nezdružljiva s skupnim trgom. Ker Komisija ni obravnavala vprašanja manjšinskih kapitalskih deležev v družbi Aer Lingus v odločbi Ryanair, v kateri je bilo odločeno, da je priglašena koncentracija nezdružljiva v skladu s členom 8(3) Uredbe o združitvah, bi to še vedno lahko storila v ločeni odločbi, ki bi jo sprejela na podlagi člena 8(4), *in fine*, te uredbe.

61 Vendar kot je bilo pravilno navedeno v izpodbijani odločbi, drugi pogoj, določen v členu 8(4) Uredbe o združitvah, ni izpolnjen, ker priglašena koncentracija ni bila izvedena. V obravnavanem primeru družba Ryanair, potem ko je bila odločba

o nezdružljivosti s skupnim trgom sprejeta, niti pravno niti dejansko ni imela več možnosti nadzorovati družbe Aer Lingus ali bistveno vplivati na dejavnosti tega podjetja.

62 Pravno je pojem koncentracije, ki je uporabljen v Uredbi o združitvah, pomemben, saj predstavlja podlago za pristojnosti Komisije iz naslova te uredbe. Uredba o združitvah se namreč uporablja za vse koncentracije z razsežnostmi Skupnosti (člen 1(1)). Pojem koncentracije je opredeljen v členu 3 te uredbe. V skladu z navedenim členom 3(1) koncentracija nastane, kadar se trajno spremeni nadzor, posledica česar je na primer združitev dveh podjetij ali nadzor enega podjetja nad drugim. Člen 3(2) določa, da navedeni nadzor nastane s pravicami, pogodbami ali drugimi sredstvi, ki omogočajo izvajanje odločilnega vpliva na dejavnosti zadevnega podjetja.

63 Tako je vsaka transakcija ali celota transakcij, ki pomenijo „trajno spremembo nadzora“, ker podeljujejo „možnost izvajanja trajnega nadzora nad zadevnim podjetjem“, koncentracija, za katero se šteje, da je bila izvedena v smislu Uredbe o združitvah. Skupna značilnost teh koncentracij je ta: kjer sta pred transakcijo za neko gospodarsko dejavnost obstajali dve podjetji, bo po njej obstajalo le eno. Komisija mora, če odmislimo primer združitve, ki predpostavlja, da eno od dveh podjetij preneha obstajati, ugotoviti, ali izvedba koncentracije vodi v položaj, v katerem bo enemu od zadevnih podjetij omogočeno izvajanje nadzora nad drugim, to pa je pravica, ki je prej ni imelo. Ta možnost nadzora je sestavljena iz možnosti izvajanja odločilnega vpliva na podjetje, še zlasti kjer lahko podjetje, ki ima tako možnost nadzora, drugemu podjetju vsili izbire, ki se nanašajo na njegove strateške odločitve.

64 Iz prej navedenega je razvidno, da kapitalski deleži, ki sami po sebi ne zagotavljajo nadzora kot takega v smislu, določenem s členom 3 Uredbe o združitvah, niso koncentracija, za katero se za namene te uredbe šteje, da je bila izvedena. Glede tega se pravo Unije razlikuje od prava držav članic, katerih nacionalni organi lahko na področju nacionalnega prava o nadzoru koncentracij ravnajo v zvezi z manjšinskimi deleži v širšem smislu (glej točki 21 in 49 zgoraj).

65 V nasprotju s trditvami tožeče stranke pojma koncentracije ni mogoče razširiti na primere, v katerih ob neobstoju pridobitve nadzora zadevni kapitalski deleži sami po sebi ne zagotavljajo možnosti izvajanja odločilnega vpliva na dejavnosti podjetja, ampak so del – v širšem smislu – priglašene koncentracije, ki jo presoja Komisija in ki je bila po tej presoji razglašena za nezdružljivo s skupnim trgom, ne da bi se spremenil nadzor v zgoraj navedenem smislu.

66 Komisija v skladu z Uredbo o združitvah nima takih pristojnosti. V skladu s pojmi, določenimi v členu 8(4) te uredbe, pristojnost naložiti odsvojitev vseh delnic, ki jih je eno podjetje pridobilo v drugem, obstaja le za „vzpostavitev stanja, ki je obstajalo pred izvedbo koncentracije“. Brez pridobitve nadzora Komisija nima pristojnosti zahtevati prenehanje koncentracije. Če bi zakonodajalec Komisiji želel podeliti širšo pristojnost, kot jo določa Uredba o združitvi, bi sprejel določbo v tem smislu.

67 Z dejanskega vidika ni sporno, da kapitalski deleži družbe Ryanair v kapitalu družbe Aer Lingus družbi Ryanair v obravnavanem primeru ne omogočajo „nadzora“ nad družbo Aer Lingus. Poleg informacij, navedenih v točkah 10 in 11 izpodbijane odločbe, družba Aer Lingus navaja, „da sprejema predpostavko iz točke 11 izpodbijane odločbe, da družba Ryanair 27. junija 2007 ni izvajala nadzora v smislu člena 3(2)

Uredbe o združitvah“. Družba Aer Lingus tudi ne trdi, da 29,3-odstotni kapitalski deleži, ki jih ima družba Ryanair v njenem kapitalu od avgusta 2007, tej družbi omogočajo nadzor nad podjetjem, ampak trdi le, da ji ti kapitalski deleži zagotavljajo „pomembne možnosti za vmešavanje v njeno poslovanje in v njeno tržno strategijo“.

68 Poleg tega je v odgovor na trditve tožeče stranke o domnevnih negativnih vplivih na konkurenco treba navesti, da jih je Komisija v izpodbijani odločbi upravičeno zavrnila, ker bi bili lahko ti v obravnavanem primeru dejansko poistoveteni z neko obliko nadzora (točka 11 izpodbijane odločbe). V zvezi s tem je treba na splošno navesti, da namen Uredbe o združitvah ni varstvo družb pred trgovskimi spori med njimi in njihovimi delničarji ali odprava vseh negotovosti, povezanih z odobritvijo pomembnih odločitev s strani teh delničarjev. Če družba Aer Lingus meni, da je ravnanje družbe Ryanair kot delničarja neprimerno ali nezakonito, ima možnost, da zadevo predloži pristojnim nacionalnim sodiščem ali organom.

69 V vsakem primeru, čeprav je res, da dejstva, ki jih navaja tožeča stranka, kažejo, da so odnosi med njeno upravo in družbo Ryanair napeti in da imata ti različna mnenja o številnih temah, pa še vedno ne dokazujejo – kot se to zahteva, da bi Komisija lahko uporabila člen 8(4) Uredbe o združitvah – obstoja možnosti izvajanja odločilnega vpliva na dejavnosti tega podjetja.

70 Tako je edini dokaz, ki bi podpiral trditev, da je družba Ryanair uporabila svoje kapitalske deleže zato, da bi pridobila dostop do zaupnega strateškega načrta in do poslovnih skrivnosti družbe Aer Lingus, dopis, s katerim družba Ryanair na splošno zahteva sklic sestanka z upravo družbe Aer Lingus. V tožbi ni navedenih nobenih elementov, ki bi dokazovali, da so bile na takem sestanku dejansko izmenjane zaupne

informacije. Taka izmenjava informacij nikakor ne bi bila neposredna posledica manjšinskih kapitalskih deležev, ampak bi pomenila poznejše ravnanje dveh podjetij, ki bi ga bilo mogoče presojati glede na člen 81 ES.

71 Poleg tega v zvezi s trditvijo, da je družba Ryanair glasovala proti posebni resoluciji, ki bi upravi omogočila izdajo delnic, ne da bi jih prej ponudila že obstoječim delničarjem, kot je na splošno zahtevano v skladu s pravom gospodarskih družb, je iz navedb predsednika uprave družbe Aer Lingus v časopisu The Irish Times z dne 7. julija 2007, v članku z naslovom „Ryanair ovira poskus Aer Lingus, da bi razpršil svoje kapitalske deleže", ki ga je navajala Komisija, ne da bi ji tožeča stranka nasprotovala, razvidno, da neuspeh te resolucije ni pomembno vplival na družbo.

72 V zvezi s trditvijo, da je družba Ryanair zahtevala sklic dveh izrednih zasedanj skupščine, da bi spremenila strateške odločitve, ki jih je sprejela družba Aer Lingus, Komisija navaja, ne da bi ji tožeča stranka nasprotovala, da je uprava družbe Aer Lingus ti zahtevi zavrnila in da so bile predvidene odločitve izvedene ne glede na nasprotovanje družbe Ryanair. Ta primer v nasprotju s trditvami tožeče stranke kaže, da ji družba Ryanair ne more vsiljevati svoje volje.

73 Trditev, da je družba Ryanair pospeševala kampanjo proti upravi družbe Aer Lingus, je treba razumeti kot novo napotitev na izredni zasedanji skupščine, ki jih je zahtevala družba Ryanair, ter na korespondenco in izjave za javnost v zvezi s tem. Kot Komisija navaja v svojih vlogah, je družba Aer Lingus ti zahtevi zavrnila in izvedla svoje odločitve, kot je bilo načrtovano. Tudi če bi bilo res, da je družba Ryanair več tednov

ovirala upravo družbe Aer Lingus, to še vedno ne bi dokazovalo, da je imela možnost izvajanja odločilnega vpliva na to podjetje v smislu Uredbe o združitvah.

74 V odgovor na trditev, da manjšinski kapitalski deleži v konkurenčnem podjetju v duopolistični ureditvi sami po sebi izkrivljajo konkurenco, ker bi si podjetje, ki ima kapitalske deleže manj želelo tekmovati s podjetjem, za katerega dobičkonosnost je zainteresirano, je treba poudariti, da takšna trditev ni podprta z dejstvi. Komisija v zvezi s tem navaja, ne da bi ji tožeča stranka nasprotovala, da je družba Ryanair po pridobitvi deležev v družbi Aer Lingus uvedla štiri linije, na katerih je prej letela izključno družba Aer Lingus, in da je povečala število letov na šestih drugih linijah, na katerih tekmuje z družbo Aer Lingus (glej izjavo za javnost družbe Ryanair z naslovom „Ryanair naznanja šest novih povezav iz Dublina" z dne 15. avgusta 2007 in „Nova povezava – enaintrideseta – z letališča v Shannonu ter tri nove povezave iz Dublina" z dne 25. oktobra 2007). Taka teoretična trditev nikakor ne zadostuje za opredelitev vrste nadzora kot take družbe Ryanair nad družbo Aer Lingus ali celo za utemeljitev dezinvestiranja manjšinskih kapitalskih deležev, ki se izpodbijajo v obravnavanem primeru.

75 Enako velja za trditev, da so kapitalski deleži družbe Ryanair imeli materialnopravni učinek na delnice družbe Aer Lingus, zaradi česar bi te postale manj privlačne za družbo Ryanair. Načeloma privlačnost družbe Aer Lingus, tako finančna kot na borznem trgu, ni odvisna le od manjšinskega deleža družbe Ryanair, pač pa je treba upoštevati celoten kapital tega podjetja, v katerem so lahko udeleženi tudi drugi delničarji. Poleg tega, tudi če bi se predpostavljalo, da kapitalski delež družbe Ryanair lahko vpliva na privlačnost družbe Aer Lingus, to ne bi zadostovalo za dokaz obstoja nadzora v smislu Uredbe o združitvah.

76 Če bi sprejeli, da Komisija lahko naloži dezinvestiranje manjšinskega kapitalskega deleža le na podlagi dejstva, da ta predstavlja teoretično gospodarsko tveganje, ki izhaja iz duopolistične ureditve, ali škodo za privlačnost delnic enega od podjetij, ki tvorijo to duopolistično ureditev, bi to presegalo pristojnosti, podeljene Komisiji za nadzor koncentracij.

77 Proučitev prejšnje prakse Komisije v vsakem primeru kaže, da se vse odločbe, ki jih je Komisija do zdaj sprejela na podlagi člena 8(4) Uredbe o združitvah, nanašajo na koncentracije, ki so bile že izvedene, in v katerih je bila ciljna družba neodvisen konkurent družbe pridobiteljice. V nasprotju s to zadevo se te odločbe niso nanašale na uporabo člena 8(4) za zadevno koncentracijo, ampak le na primerne ukrepe, potrebne za ponovno vzpostavitev konkurence, ki je bila zaradi koncentracije odpravljena, pri čemer se ti ukrepi lahko od zadeve do zadeve spreminjajo glede na okoliščine posameznega primera. Na prejšnjo prakso Komisije v zvezi z obravnavo manjšinskih kapitalskih deležev na podlagi člena 8(4) Uredbe o združitvah se torej ni mogoče sklicevati za izpodbijanje meril, določenih v tej določbi.

78 Zato Komisiji ni mogoče očitati kršitve člena 8(4) Uredbe o združitvah z ugotovitvijo, da v obravnavanem primeru ni bila izvedena nikakršna koncentracija in da ni imela pristojnosti družbi Ryanair naložiti odsvojitve njenih kapitalskih deležev v družbi Aer Lingus. Komisija bi tako pristojnost v skladu z Uredbo o združitvah imela le, če bi tak kapitalski delež družbi Ryanair omogočil izvajanje dejanskega in pravnega nadzora nad družbo Aer Lingus, kar pa se v obravnavanem primeru ni zgodilo.

79 Zgoraj navedene presoje ne spreminja dejstvo, da je Komisija med postopkom preizkusa menila, da je treba za kapitalski delež, ki ga je družba Ryanair pridobila na trgu tik pred in med JPO, šteti, da spada v okvir te JPO, kar pa po njenem mnenju predstavlja „eno koncentracijo“. V tej fazi, to je v fazi postopka preizkusa, se Komisija v primerih, v katerih je že sprejela odločbo o nezdružljivosti, ne ukvarja z „vzpostavitvijo stanja pred izvedbo koncentracije“, tudi če je bila priglašena koncentracija že izvedena. Komisija se s tem začne ukvarjati šele, ko je sprejeta končna odločba in je treba iz te odločbe ugotoviti posledice, če postane jasno, da zadevni položaj ni zakonit.

80 Komisija se med postopkom preizkusa želi predvsem izogniti položajem, v katerih je bila koncentracija izvedena, čeprav bi bila lahko še vedno razglašena za nezdružljivo s skupnim trgom. To je cilj člena 7 Uredbe o združitvah, s katerim se želi zagotoviti spoštovanje enega temeljnih načel te uredbe, po katerem koncentracije z razsežnostjo Skupnosti ni mogoče izvesti, ne da bi bila prej priglašena in bi jo Komisija odobrila.

81 Člen 4 navedene uredbe z naslovom „Predhodna priglasitev […]“ v odstavku 1 določa, da je treba Komisiji koncentracije, na katere se nanaša ta uredba, priglasiti pred njihovo izvedbo in po sklenitvi pogodbe, objavi javne ponudbe ali pridobitvi kontrolnega deleža. To načelo je povzeto tudi v členu 7 Uredbe o združitvah, naslovljenem „Zadržanje izvajanja koncentracij“. V skladu s členom 7(1) se koncentracije z razsežnostmi Skupnosti ne izvede bodisi pred priglasitvijo bodisi do takrat, ko je bila razglašena za združljivo s skupnim trgom. V odstavku 2 istega člena je določeno, da odstavek 1 ne preprečuje izvedbe javne ponudbe ali več transakcij vrednostnih papirjev, s katerimi se od različnih prodajalcev pridobi nadzor v smislu člena 3, pod pogojem, da se koncentracija nemudoma priglasi Komisiji skladno s členom 4 in da pridobitelj ne

uveljavlja glasovalnih pravic, ki izhajajo iz zadevnih vrednostnih papirjev, ali pa to počne le zato, da bi ohranil polno vrednost teh naložb na podlagi izjeme, ki jo podeli Komisija.

82 Treba je opozoriti, da je v primeru JPO ali pridobitve nadzora z vrednostnimi papirji, ki vključujejo več prodajalcev, dolžnost zadržanja izvajanja koncentracij do odobritve Komisije predmet avtomatične izjeme. Zainteresirane stranke morajo zato, da bi to izjemo lahko uveljavljale, koncentracijo nemudoma priglasiti Komisiji in ne smejo izvajati glasovalnih pravic, ki izhajajo iz teh vrednostnih papirjev. Kot Komisija navaja v svojih vlogah, je posledica te izjeme prenos tveganja prepovedi transakcije na pridobitelja. Če Komisija po postopku preizkusa meni, da je priglašeno koncentracijo treba prepovedati, je treba vrednostne papirje, pridobljene za izvedbo koncentracije, odsvojiti, kot je to opisano v zadevah Tetra Laval in Schneider, na kateri se sklicujeta tožeča stranka in izpodbijana odločba (glej točki 27 in 48 zgoraj).

83 V tem kontekstu pridobitev kapitalskih deležev, ki sama po sebi ne omogoča nadzora v smislu člena 3 Uredbe o združitvah, lahko spada na področje uporabe člena 7 te uredbe. Pristop Komisije je treba razumeti tako, da koncept „ene koncentracije“ uporablja za omejitev tveganja, da bi se znašla v položaju, v katerem bi bilo odločbo o nezdružljivosti treba dopolniti z odločbo o prenehanju, da bi se končal nadzor, ki je bil pridobljen, še preden je Komisija sprejela odločbo o njenih vplivih na konkurenco. Ko je Komisija od družbe Ryanair zahtevala, naj ne izvaja glasovalnih pravic, pri čemer je prav tako poudarila, da te glasovalne pravice družbi Ryanair ne omogočajo nadzora nad družbo Aer Lingus (glej točko 14 zgoraj), je od tega podjetja zahtevala le, naj se izogne položaju, v katerem bi izvajalo koncentracijo, zaradi katere bi bili lahko na podlagi člena 8(4) in (5) sprejeti ukrepi, če bi bilo ugotovljeno, da ta koncentracija ni združljiva s skupnim trgom.

84 Iz teh razlogov je Komisija v točkah 12 in 13 izpodbijane odločbe pravilno ugotovila, da manjšinskega kapitalskega deleža družbe Ryanair v družbi Aer Lingus v obravnavanem primeru ni mogoče šteti za „delno izvedbo“ koncentracije, zaradi katere bi bil lahko sprejet ukrep na podlagi člena 8(4) in (5), če bi se ugotovilo, da ta koncentracija ni združljiva s skupnim trgom.

85 Ker družba Ryanair ni izvajala učinkovitega nadzora nad družbo Aer Lingus, spornega kapitalskega deleža ni mogoče izenačiti s „koncentracijo“, ki „je bila že izvedena“, čeprav je bila transakcija, s katero je bil ta kapitalski delež pridobljen, razglašena za nezdružljivo s skupnim trgom.

86 Nobeno od stališč, ki jih je tožeča stranka navedla v svojih vlogah ali na obravnavi, ki ponavljajo teorijo, ki jo je obravnavala že izpodbijana odločba, ne more izpodbiti zgoraj navedene presoje.

87 Zato je Komisija ne glede na opredelitev ene koncentracije in odločbe, v kateri ugotavlja, da je koncentracija nezdružljiva s skupnim trgom, navedenih v odločbi Ryanair, v izpodbijani odločbi zadostno pravno in dejansko utemeljila svojo odločitev, da ne bo sprejela ukrepa v skladu s členom 8(4) Uredbe o združitvah.

88 Enako razlogovanje velja za člen 8(5) Uredbe o združitvah, v zvezi s katerim tožeča stranka podaja enaka stališča zoper utemeljitev, ki jo je Komisija glede tega navedla v izpodbijani odločbi, in ki *mutatis mutandis* povzema analizo v zvezi s členom 8(4) te uredbe.

89 Nazadnje, opozoriti je treba, da je Komisija v izpodbijani odločbi navedla, da člen 21(3) Uredbe o združitvah nalaga le obveznost državam članicam in da Komisiji ne nalaga nobenih posebnih dolžnosti ali pristojnosti. Komisija je zato menila, da nima pristojnosti podati pravno zavezujoče razlage te določbe in da ne more odgovoriti na predlog za razlago družbe Aer Lingus (glej točko 29 zgoraj).

90 Splošno sodišče tako kot Komisija poudarja, da člen 21(3) Uredbe o združitvah določa, da „[n]obena država članica ne uporabi svojega nacionalnega prava o konkurenci za katerokoli koncentracijo z razsežnostmi Skupnosti“, in da ta člen Komisiji torej ne podeljuje pristojnosti za sprejetje ukrepa, ki bi imel pravno zavezujoče učinke, ki bi vplivali na interese družbe Aer Lingus. Komisiji torej ni mogoče očitati, da je v svojem odgovoru opozorila na pravni okvir, ki velja za obravnavano zadevo, in posledice, ki nastanejo na njegovi podlagi, še zlasti v zvezi s tožbami, določenimi v členih 226 ES in 234 ES (glej točko 31 zgoraj).

91 Poleg tega se Splošnemu sodišču s trditvami tožeče stranke v obravnavanem primeru predlaga, naj prouči primer, ki ni bil dokazan, saj uporaba člena 8(4) in (5) Uredbe o združitvah ne temelji na napačnih ugotovitvah, kot trdi tožeča stranka (glej točko 55 zgoraj). Če koncentracija z razsežnostjo Skupnosti ne obstaja, lahko namreč države članice za kapitalski delež družbe Ryanair v družbi Aer Lingus prosto uporabljajo nacionalno zakonodajo o konkurenci v skladu s pravili, ki so določena v zvezi s tem.

92 Iz zgoraj navedenega je razvidno, da je treba tožbo v celoti zavrniti.

**Stroški**

93 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeča stranka s predlogi ni uspela in ker sta Komisija in družba Ryanair predlagali, naj se ji naloži plačilo stroškov, se tožeči stranki naloži plačilo svojih stroškov in stroškov, ki sta jih priglasili Komisija in družba Ryanair, vključno s stroški postopka za izdajo začasne odredbe.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji senat)

razsodilo:

**1. Tožba se zavrne.**

**2. Aer Lingus Group plc se naloži plačilo svojih stroškov in stroškov, ki sta jih priglasili Evropska komisija in Ryanair Holdings plc, vključno s stroški postopka za izdajo začasne odredbe.**

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 6. julija 2010.

Podpisi

# Stvarno kazalo

Pravni okvir ..... II - 3697

Dejansko stanje spora ..... II - 3700

Stranki v sporu ..... II - 3700

Ponudba za nakup družbe Aer Lingus, ki jo je dala družba Ryanair, in udeležba v kapitalu ..... II - 3701

Presoja in prepoved priglašene koncentracije ..... II - 3701

Korespondenca med družbo Aer Lingus in Komisijo med postopkom presoje koncentracije ..... II - 3704

Korespondenca med družbo Aer Lingus in Komisijo po sprejetju odločbe Ryanair, povabilo za ravnanje na podlagi člena 232 ES in izpodbijana odločba ..... II - 3705

Postopek in predlogi strank ..... II - 3710

Pravo ..... II - 3713

Trditve strank ..... II - 3713

Presoja Splošnega sodišča ..... II - 3719

Stroški ..... II - 3731